

tydeligt Omfang iværksatte Træplantninger i Klitterne, hvis man ikke havde haft Overbevisningen herom. Af de ca. 150,000 Tdr. Land, som de vestjydske Klitarealer udgøre, antages ca. 100,000 at egne sig til Beplantning med Træer. Heraf har Staten allerede erhvervet ca. 40,000 Tdr. Land, hvoraf omtrent de $\frac{2}{3}$ ere tilplantede. Anvendes der nu i en Snes Aar et lignende Beløb aarligt, som der gennemsnitlig er anvendt aarligt i de senere Aar, vil Resten af 100,000 Tdr. Land kunne være tilplantede, og der vil da langs Vestkysten paa de nu øde og golde Klitarealer staa en Skov, der, saaledes som Klitinspektøren, det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Thygeson), i sin Tid udtalte i en Indberetning til Ministeriet — den findes i Rigsdagstidenden for 1888—89, Tillæg A., Sp. 515 —, utvivlsomt vil faa en mægtig og uberegnelig Indflydelse i klimatisk Henseende for Landet og Befolkningen og særlig blive til Fordel for Landbruget. — Det er mig vel bekendt, at den højtærede Landbrugsminister har nedsat et Udvalg for at tage forskellige Spørgsmaal under Overvejelse vedrørende Klitvæsenet og Træplantningen. Det er ganske sikkert et meget betimeligt Skridt, da navnlig Administrationsforholdene vedrørende Klitvæsenet og Træplantningen i Klitterne vistnok trænge til nogen Forandring. Men uden Hensyn til, hvad disse Overvejelser maatte føre til, vilde jeg dog anse det for ikke forsvarligt nu at standse med Træplantningen i Klitterne, hvis indirekte Nytte og Gavn er ubestridelig. Hvor fortrinligt de allerede eksisterende Klitplantager staa, havde de Medlemmer af Rigsdagen, der deltog i Vestkystturen sidste Sommer, rig Løjlighed til at overbevise sig om og glæde sig over. — Jeg har ikke tænkt at stille noget Ændringsforslag til Finanslovsforslaget angaaende det berørte Punkt. Jeg har kun villet meget anbefale denne Sag til den højtærede Landbrugsministers velvillige Overvejelse, og jeg haaber, at denne Overvejelse vil føre til, at de paabegyndte Træplantninger i de vestjydske Klitter blive fortsatte, indtil det hele er fuldført.

Stilling: Der er fra et Par tidligere Talere fremkommet Henstillinger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder om forskellige Forbedringer af Jernbanefarten gennem Jylland og af Forbindelsen med Udlandet, Forslag, jeg selvfølgelig som Jyde fuldt ud kan give min Tilslutning. Men der er et andet Punkt

ved vor Forbindelse med Kjøbenhavn, hvorpaa jeg gerne vilde tillade mig ved denne Behandling atter at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed. I det andet Ting er der Aar efter Aar fremkommet Henstillinger derom til Ministeren, og det er blevet lovet, at det skulde blive taget under gunstig Overvejelse, men det er blevet ved Løfterne. Det er nemlig om en Forbedring af Overfartsforholdene mellem Aarhus og Kalundborg og derved en forbedret Forbindelse med Kjøbenhavn i det hele taget. Da Jernbanekommissionen arbejdede, var der forskellige Forslag fremme. Jeg er vidende om, at foruden de store Forslag om Lillebæltsbroen, et Projekt, der vilde koste Millioner og atter Millioner, var der ogsaa Forslag om en Udvidelse af Havnen paa Samsø og om Jernbaneforbindelsen med Hou, Refsnæs, og andre Forslag, andre store Projekter, som vilde koste mange Penge. Naar vi have det smaat med Pengene, gælder det om at finde de billigste Udveje og dog faa nogle Forbedringer gennemførte. Jeg tror nu, at hvis i Øjeblikket den daglige Fart mellem Kjøbenhavn og Kalundborg, som tidligere antydet, udvides til Natfart, og der saa bliver sat nogle større og bedre Skibe i Gang, vil det i høj Grad kunne afhjælpe de Klager, der lyde i saa Henseende. Der ydes fra Statens Side et ikke ringe Bidrag til Det forenede Dampskibsselskab, og man kan saaledes sige, at Staten eller Statsbanerne derved opretholde en Konkurrence med sig selv. Det er en Fart, som naturligt burde overtages af Staten selv. Jeg vil rette den Henstilling til den højtærede Minister — nu kunne vi jo kun komme med Henstillinger her —, at han ad Aare tager denne Sag, der er af stor Betydning for Jylland, under den gunstigste og velvilligste Overvejelse.

Idet jeg til den højtærede Indenrigsminister bringer en Tak for de forhøjede Tilskud til Haandværk og Industri, som atter i Aar ere paa Finansloven, vil jeg ogsaa rette en Henstilling til ham om ad Aare at tage Spørgsmaalet om et større Tilskud til unge Haandværkeres Rejse til Udlandet under Overvejelse. Aar efter Aar er der flere og flere unge Haandværkere, der søge til Udlandet for deres Uddannelses Skyld, og det er ikke tilnærmelsesvis alle, der kunne faa Tilskud. Der er vistnok i Hundredevis af Andragender, der ikke kunne bevilges. Det har jo den allerstørste Betydning for vort Land, at den unge Haandværkerstand følger med, hvad der rører sig ude i de store